

paa samme Vilkaar som tidligere. Jeg kan ganske tiltræde, at det vilde være umuligt at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse til et Medlem, som vægrer sig ved at optage Arbejdet under de her skildrede Forhold. — Det andet Tilfælde, som er nævnt: at en Arbejder, der har haft Arbejde i et Fag til en Løn, der er over Fagets gængse Betaling, vægrer sig ved at modtage Arbejde til Fagets gængse Betaling, vil jeg tro væsentlig maa siges at være et konstrueret Tilfælde. Jeg vilde vanskeligt kunne tænke mig den Arbejder, som vilde vægre sig ved at modtage Arbejde for den gængse Betaling, der jo vil sikre ham en adskilligt større Dagløn, end han er i Stand til at faa gennem Arbejdsløshedskassen, men jeg skal gerne undersøge de Bemærkninger, som det ærede Udvalg har skrevet om dette Spørgsmaal og den ærede Ordfører derefter udtalt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—9 (se Tillæg A. Sp. 2605), Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 10 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1499), § 10, saaledes ændret, og §§ 11—15

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 3—5 til § 16 af *Udvalget*, § 16, saaledes ændret, §§ 17—24 og *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Første Behandling af Forslag til Lov om handelsrejsende for udenlandske Firmaer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 865).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Det Forslag til Lov om fremmedes Handelsberettigelse, som blev vedtaget ved 3die Behandling den 28. April 1911 i Landstinget, vilde, hvis det var blevet ført igennem Folketinget, have betydet et væsentligt Fremskridt i Forhold til den gamle Forordning af 8. Juni 1839, som det skulde afløse. Imidlertid tror jeg, at der har været Enighed om en Beklagelse af, at det ikke var lykkedes at finde en Form for at fritage de

her i Landet boende omrejsende Repræsentanter for udenlandske Huse for at betale Adgangsbevis, selv om de havde Grossererborgerskab. Man var kun naaet til at give dem den Begunstigelse, at de som hidtil kunde løse Adgangsbevis for 160 Kr., medens udenlandske rejsende skulde løse Adgangsbevis til 100 Kr. pr. Maaned. Og Grunden til, at man ikke mente at kunne stille de her i Landet boende Repræsentanter lige med andre næringsdrivende ved helt at fritage dem for dette Adgangsbevis, var, at man frygtede for at skabe Mulighed for, at Udlændinge ved pro forma at bosætte sig her i Landet unddrog sig enhver anden Afgift end den, der betales for Borgerskab, medens Landets egne næringsdrivende jo maa bidrage til det offentliges Udgifter gennem Stats- og Kommuneskat. Det har derfor ved Genfremsættelsen af dette Lovforslag været Ministeriet magtpaaliggende at finde en Form, hvorved en saadan Omgaaen af Fritagelsesbestemmelserne for herboende Repræsentanter kunde modvirkes, og under Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget er det erkendt, at dette er lykkedes ved de Bestemmelser, der er foreslaaede i § 6, hvorefter der som Betingelse for Fritagelse for at løse Adgangsbevis kræves, at den rejsende er bosiddende her i Landet, at han har Borgerskab som Grosserer, Købmand, Fabrikant eller Haandværker, at han betaler Skat til Stat og Kommune, og at han har betalt den for et Skattehalvaar senest forfaldne Skat. Dernæst har Ministeriet ment, at det under Hensyn til den større Bekvemmelighed, der gennem Lovforslaget indrømmes den rejsende, og af Hensyn til det udvidede Rejseomraade vil være forsvarligt at forhøje Afgiften for Adgangsbeviset, og i Lovforslaget er denne derfor fastsat til 150 Kr. for 1 Maaned og 75 Kr. for et Tillæg af 15 Dage, medens Afgiften i Landstingets Affattelse var sat til 100 Kr. for 1 Maaned og 50 Kr. for et Tillæg af 15 Dage, og samtidig er den i Landstingets Affattelse forlangte Tillægsbetaling af 50 Kr. for hvert følgende Firma bortfaldet. Endelig er der i § 3 foreslaaet, at de rejsende skal have Lov til at besøge ikke blot som hidtil København og Købstæderne, men tillige saadanne Stationsbyer og Handelspladser paa Landet, som Ministeren for Handel og Søfart bestemmer, medens i Landstingets Affattelse Adgangen var indskrænket til København og Købstæderne samt Stationsbyer og Handelspladser, der har en køb-